

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.436/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (cím1)
Az alperes:	helység 1 Rendőr-főkapitányság (cím2)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott ítélet:	Pécsi Törvényszék 9.K.700.204/2025/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként 2021. december 1. és 2024. május 31. napjai között (a továbbiakban: perbeli időszak) a Rendőrkapitányság 1 Rendőrőrs 1 állományában szolgálatirányító parancsnoki beosztást látott el.

[2] A felperes a perbeli időszakban a szolgálatirányító parancsnoki feladatai mellett rendszeresen látott el járőrszolgálati (járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki) feladatokat és ennek keretében közúti közlekedési szabályok betartásának ellenőrzését; meghatározott bűncselekmények kiszűrését, megakadályozását, felderítését; tiltott horgászat felderítését; fokozott ellenőrzésekben, közlekedő vízijárművek ellenőrzésében, területellenőrzésekben való részvételt; továbbá napi statisztikai adatszolgáltatási tevékenységet. A többletfeladatok ellátása miatti megbízási díj megállapítására tartott igényt, mellyel kapcsolatos szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatl számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasította.

A kereset

[3] A felperes keresetében a perbeli időszakra 1.130.513 forint megbízási díj és ezen összeg után 2023. március 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatot ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1)-(5) bekezdéseit, a szolgálatparancsnoki tevékenységről szóló 14/2017. (II. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Szolgálatparancsnoki utasítás), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszolgálati Szabályzat) egyes rendelkezéseit, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletét jelölte meg. A megbízási díj mértékét 30 hónapra számítottan a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg azon hónapokra, amikor 1-3 járőri szolgálatot látott el (3 hónap), míg 100%-ában azt ezt meghaladó többletfeladatok hónapjaiban (27 hónap). Álláspontja szerint a kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó és ekként megbízási díjra jogosító többletfeladatokat látott el azzal, hogy a perbeli időszakban járőr(vezetői), és tilalmazott napi statisztikai adatszolgáltatási feladatokat is végrehajtott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 811.664 forint megbízási díj és annak 2023. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakra, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére, a 2023. február 22. napjáig hatályos Szolgálatparancsnoki utasítás, valamint a Járőrszolgálati Szabályzat egyes

rendelkezéseire alapította. A tényállást a csatolt okiratok, valamint a felperes személyes előadása és tanú osztályvezető tanúvallomása alapján állapította meg. Az irányadó jogi normák alapján megállapította, hogy a szolgálatirányító parancsnok feladatai döntően az állomány irányításával, ellenőrzésével, segítségével kapcsolatos feladatokat jelenti, elsősorban a rendőri szervhez beérkező, intézkedést igénylő információk alapján a halaszthatatlan döntések meghozatala és intézkedések megtétele jelenti a tartalmát, illetve az alárendelt állomány ellenőrzését kell elvégeznie. Mivel a járőrszolgálatra, járőri feladatok elvégzésére beosztott állomány a szolgálatparancsnok irányítása és ellenőrzése alatt áll, okszerűen következik, hogy az általuk elvégzett feladatok nem azonosíthatóak a szolgálatparancsnok feladataival. Amennyiben azt a felperes végezte, úgy az szükségszerűen nem a munkakörébe tartozó feladatnak minősült. Hivatkozott a következőkes bírői gyakorlatra, miszerint a munkaköri leírásban részletezett feladatok ellátása nem eredményezheti az eredeti szolgálati beosztástól eltérő szolgálati beosztáshoz tartozó feladatok ellentételezés nélküli ellátásának kötelezettségét. A Járőrszolgálati Szabályzat (helyesen: Szolgálatparancsnoki utasítás) 15. pontja – miszerint a szolgálatteljesítési idő legalább egyharmadát közterületen kell tölteni – nem tartalmi, hanem kizárólag helyszíni meghatározás és nem azonosítható a járőr(vezetői) munkakör ellátásával. A közterületi feladatnak is az alárendelt állomány ellenőrzését és szakmai irányítását, felügyeletét kell magába foglalnia. A felperes a perbeli időszakban átlagosan 10-12 szolgálatot látott el havonta, melyben túlnyomó többségben havi 3 vagy annál több szolgálati napon látott el kizárólag járőri vagy vegyes (járőri/szolgálatparancsnoki) tevékenységet, melyre tekintettel a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult.

[5] Az összecszerűség tekintetében a keresetet - a 2023. december és 2024. május hónapra vonatkozó igény kivételével, amikor a többlettevékenység mindössze 1 vagy 2 alkalmat tett ki -, akként találta megalapozottnak, hogy a fennmaradó 28 hónap vonatkozásában - melyekben legalább 3 szolgálati napot érintően végzett a felperes többlettevékenységet - a 100% helyett egységesen az illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díjra való jogosultságot tartott indokoltnak figyelemmel arra, hogy az ellátott többletfeladat alacsonyabb besorolási kategóriájú volt, jelentős többletterhelést nem okozott, ugyanakkor annak ellátása folyamatosan történt a perbeli időszak szinte valamennyi hónapjában.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 268. §-át, a Hszt. 45. § (1) bekezdését, 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) és (5)-(6) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdését, valamint a Szolgálatparancsnoki utasítás 15-18., 30-33. pontjait jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból téves következtetésekre jutott és a Szolgálatparancsnoki utasítás

15. pontjában rögzítetteket tévesen értelmezte., mivel ennek értelmében a szolgálatirányító parancsnoknak csak elsődleges, de nem kizárólagos feladata az alárendelt állomány irányítása, ellenőrzése, koordinálása. Az elsőfokú bíróság nem értékelte tanú tanúvallomását, melynek során kifejtésre került, hogy a Szolgálatparancsnoki utasítás 18. pontjában rögzített feladatokat a vízirendészet speciális volta miatt csakis közterületen, a vízijárműben ülve, vízen lehet ellátni. Ugyanígy az állomány feladatellátását is csak ekképpen, a járőr mellett tudta ellenőrizni és koordinálni. E körben tehát többletfeladat nem állapítható meg. A peres eljárás során az sem került bizonyításra, hogy milyen formában, milyen mértékben lenne megállapítható a járőrszolgálati tevékenység a teljes feladatellátáson belül, amit pedig a felperesnek kellett volna bizonyítania. Nem került bizonyításra az sem, hogy mely feladatok és miért voltak a Szolgálatparancsnoki utasítás 30. pontjában meghatározott feladatokat meghaladó feladatnak tekinthetők. A felperes munkakörében szereplő feladatok a Szolgálatparancsnoki utasítással összhangban szabályozzák a felperes beosztásához tartozó tevékenységeket, melyet a Hszt.-vel összhangban kell értelmezni. Azok nem kizárólagos, hanem egymást kiegészítő viszonyban állnak egymással.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[8] **A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai**

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntését a fellebbezésben foglaltakra is tekintettel az alábbi kiegészítéssel hagyja helyben.

[11] Az eljárás kereteinek meghatározása kapcsán a másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy az alperes fellebbezése – értelemszerűen – azon két hónapot, melyekre a felperes igénye elutasításra került, nem támadta, ezen felül külön az összecszerzési mérlegelést sem, erre érveket nem sorakoztatott fel, miután fellebbezése kizárólag a jogalapot támadta, vitatva, hogy a felperes megbízási díjra jogosult.

[12] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletet eljárási és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással támadta. Eljárási jogszabálysértésként a tényállás nem teljeskörű feltárását, az abból levont téves jogkövetkeztetést, az irányadó jogszabályok csupán részben helyes alkalmazását jelölte meg. E körben a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán

alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 268. §-ának sérelmére hivatkozott.

[13] A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a bizonyítékok szabad mérlegelésének a Pp. 279. § (1) bekezdésében – és a Kp. 78. § (2) bekezdésében – rögzített elve a tényállás szabad megállapításának a Pp. 263. §-ában meghatározott elvéből következik, és annak legfőbb korlátját a bíróság Pp. 346. § (5) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettsége szabja. Az ítélet indokolásából világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett (BH2012. 173.). A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj szempontjából releváns tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével tárta fel, és annak alapulvételével helytálló jogi következtetést vont le akkor, amikor a felperes által ellátott, a szolgálatirányító parancsnoki beosztáson túlmutató feladatokat (és azok mértékét) a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelte.

[14] Az alperes emellett csupán hivatkozott a Pp. 268.§-ának a megsértésére, azonban ezzel kapcsolatban konkrét jogi érvelést nem adott elő, illetve olyan – a jogsérelem lényegére vonatkozó – érvelést, jogi levezetést sem tett, melynek mentén a Pp. fenti rendelkezésének a sérelme vizsgálható lett volna. A fentiek alapján az alperesnek az eljárásjogi jogsérelem körében előadott hivatkozását nem találta megalapozottnak. Ezt meghaladóan a tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott, amellyel összefüggésben az ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a járőri(járőrvezetői), illetve a szolgálatirányító parancsnoki beosztás eltérő besorolási osztályba tartozó önálló szolgálati beosztás. A járőrszolgálat fogalmából következően a járőr(vezető) szolgálati beosztásba tartozó feladat a közterületek és nyilvános helyek rendőri ellenőrzése, amelynek során a járőr(vezető) különböző, a jogszabályban meghatározott feladatokat lát el. Ezzel szemben a szolgálatirányító parancsnok feladatai a közjogi normában külön szabályozást nyertek és döntően az állomány irányításával, ellenőrzésével, segítségével kapcsolatos feladatokat jelentenek. A Szolgálatparancsnoki utasítás meghatározza a szolgálatparancsnok konkrét tevékenységi körét és kötelezettségeit, amelyek elsősorban a rendőri szervhez beérkező, intézkedést igénylő információk alapján a halaszthatatlan döntések meghozatalára és intézkedések megtételére vonatkoznak. A szolgálatparancsnoknak az eligazításra jelentkező alárendelt állomány jogszabályban meghatározott ellenőrzését kell elvégeznie. Mindezen, a beosztáshoz tartozó feladatok körén nem változtat az a körülmény, hogy a felperes a tevékenységét a vízirendészet speciális jellegéből adódóan végezte.

[16] A 30/2015. BMr. alapján a járőr(vezető) és a szolgálatparancsnok egymástól eltérő beosztások. Az eltérő beosztásokhoz különböző feladatellátások tartoznak, a hozzájuk kapcsolódó felelősségi körök is eltérnek. A felperes által végzett járőrszolgálatok, járőri, járőrvezetői feladatok túlmutatnak a felperesi beosztáson, ekként a szolgálatirányító parancsnok munkakörébe nem tartozó többletfeladatok. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság

okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a szolgálatparancsnoki beosztáson (munkakör) túli feladatellátás nem tartozott a felperes munkakörébe. Helytállóan hívta fel a Kúria által kimunkált joggyakorlatot is, miszerint a munkáltatónak nincs joga arra, hogy adott munkakör (beosztás) tartalmát szabadon határozza meg. A Hszt. az egyes munkakörökre kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez képes kell megállapítania a munkaköri leírás tartalmát, az abban foglaltakat korlátlanul nem bővítheti. A munkaköri leírás tehát nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Kf.VIII.39.804/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-23).

[17] A munkaköri leírás alapján az egyéb feladat olyan utasítások elvégzését jelentheti, amelyek által a másik beosztás nem üresedik ki. A felperes munkaköri leírása a szolgálatirányító parancsnoki munkakör ellátásához tartozó szolgálati beosztásba tartozó feladatokat rögzítette. Ezen szolgálati feladatok között az általános jelleggel ellátandó (a perben értékelt) járőrszolgálatok nem találhatók, ezért mindazon esetben, amikor a felperes járőrszolgálat ellátására volt kötelezve, többletfeladatot látott el.

[18] Az alperes fellebbezésében tévesen értelmezte a Szolgálatparancsnoki utasítás 15. és 30. pontjait, amelyek a felperes feladatairól pozitív szabályozást adnak, ám egy adott beosztás keretein belül, ekként nem értelmezhetők oly módon, hogy a járőrszolgálati, és járőr(vezető) jellegű egyéb feladatok a felperes beosztásába tartoznának.

[19] A Járőrszolgálati Szabályzat elsőfokú bíróság által értékelt pontjai figyelembevételével a Szolgálatparancsnoki utasítás 15. pontja szempontjából a szolgálatteljesítési idő legalább 1/3-ának a közterületen ellátottsága nem tartalmi, hanem kizárólag helyszíni meghatározás, és nem azonosítható a járőr(vezető)i munkakör ellátásával. A tartalmi meghatározás szerint a közterületen végzett feladatok az alárendelt állomány tevékenységének ellenőrzését, szakmai irányítását, felügyeletét szolgálják. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján helytállóan vizsgálta és állapította meg, hogy a felperes szolgálatirányító parancsnoki beosztásához képest a járőr(járőrvezető) jellegű feladatellátás többletfeladatot jelentett; helytállóan vonta le a következtetést a rendszeres többletfeladatellátásra. A perben nem volt vitatott, hogy a felperest szolgálatirányító parancsnoki feladatai elvégzése alól nem mentesítették, így az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes eredeti szolgálati beosztása ellátása mellett visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján – a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták; az elsőfokú bíróság pedig a mérték meghatározásánál az anyagi jog keretei (Hszt. 71. § (5) bekezdés) között maradt, mérlegelési tevékenysége az abban biztosított kereteket nem lépte túl.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a fentebb kifejtettek alapján az alperes alaptalan fellebbezésére tekintettel az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A pereszes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a felperes felszámítással érvényesített, a fellebbezéssel érintett pertárgyérték és a jogi képviseleti munka figyelembevételével számított másodfokú perköltségét megfizetni.

[22] A pereszes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a tárgyi költségfeljegyzési jogos perben a le nem rótt fellebbezési illetéket (64.933 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdés c) pontja alapján az állam viseli.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 25.

dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.
előadó bíró

dr. Kinyó Krisztina s.k.
bíró